विक्रीणीते परस्य स्वं योऽस्वामी स्वाम्यसम्मतः ।
न तं नयेत साक्ष्यं तु स्तेनमस्तेनमानिनं ॥ ११७ ॥
अवहार्य्यो भवेच्चैव सान्वयः षट्शतं दमं ।
निरन्वयोऽनपसरः प्राप्तः स्याच्चौरकिल्विषं ॥ ११८ ॥
अस्वामिना कृतो यस्तु दायो विक्रय एव वा ।
अकृतः स तु विज्ञेयो व्यवहारे यथा स्थितिः ॥ १११ ॥
सम्भोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् ।
आगमः कारणं तत्र न सम्भोग इति स्थितिः ॥ २०० ॥
विक्रयाद्यो धनं किञ्चिद्गृह्णीयात् कुलसन्निधौ ।
क्रयेण स विशुद्धं हि न्यायतो लभते धनं ॥ २०१ ॥
अथ मूलमनाहार्य्यं प्रकाशक्रयशोधितः ।
अदण्ड्यो मुच्यते राज्ञा नाष्टिको लभते धनं ॥ २०२ ॥
नान्यदन्येन संसृष्टं रूपं विक्रयमर्हति ।
न चासारं न च न्यूनं न दूरे न तिरोहितं ॥ २०३ ॥
अन्यां चेद्दर्शयित्वान्या वोढुः कन्या प्रदीयते ।
उभे ते एकशुल्केन वहेदित्यब्रवीन्मनुः ॥ २०४ ॥
नोन्मत्तायाः न कुष्ठिन्या न च या स्पृष्टमैथुना ।
पूर्व्वं दोषानभिख्याप्य प्रदाता दण्डमर्हति ॥ २०५ ॥